

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

6. studenoga 2008.(*)

„Tužba za poništenje – Odluka 2006/1016/EZ – Odobrenje jamstava Zajednice Europskoj investicijskoj banci za gubitke po zajmovima i jamstvima za projekte izvan Zajednice – Izbor pravne osnove – Članak 179. UEZ-a – Članak 181.a UEZ-a – Kompatibilnost”

U predmetu C-155/07,

povodom tužbe za poništenje na temelju članka 230. UEZ-a, podnesene 19. ožujka 2007.,

Europski parlament, koji zastupaju R. Passos, A. Baas i D. Gauci, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju M. Arpio Santacruz, M. Sims i D. Canga Fano, u svojstvu agenata,

tuženika,

koje podupire:

Komisija europskih zajednica, koju zastupaju A. Aresu i F. Dintilhac, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

intervenijent,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: A. Rosas, predsjednik vijeća, A. Ó Caoimh (izvjestitelj), J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka i A. Arabadijev, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: M.-A. Gaudissart, načelnik odjela,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. svibnja 2008.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 26. lipnja 2008.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 U svojoj tužbi, Europski parlament zahtijeva od Suda, prvo, da poništi Odluku Vijeća 2006/1016/EZ od 19. prosinca 2006. o odobrenju jamstava Zajednice Europskoj investicijskoj banci za gubitke po zajmovima i jamstvima za projekte izvan Zajednice (SL L, 414, str. 95., u daljnjem tekstu: pobijana odluka) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 15., str. 132. - 140.) i, drugo, u slučaju da Sud poništi dotičnu odluku, da naloži da se njezini učinci zadrže do donošenja nove odluke.

Okolnosti spora i postupak pred Sudom

- 2 Komisija Europskih zajednica je 22. lipnja 2006. donijela prijedlog koji je doveo do donošenja pobijane odluke. U tom se prijedlogu članak 181.a UEZ-a navodi kao pravna osnova.
- 3 Parlament je 30. studenoga 2006. usvojio rezoluciju u kojoj iznosi svoje mišljenje o dotičnom prijedlogu, u čijoj se 1. izmjeni traži dodavanje članka 179. UEZ-a kao pravne osnove. Pozvao je Komisiju da sukladno tome izmijeni prijedlog, u skladu s člankom 250. stavkom 2. UEZ-a.
- 4 Komisija nije izmijenila svoj prijedlog u tom pogledu te je Vijeće Europske unije 19. prosinca 2006. donijelo pobijanu odluku uzevši za pravnu osnovu samo članak 181.a UEZ-a.
- 5 Smatrajući da je pobijana odluka trebala biti donesena i na osnovi članka 179. UEZ-a, Parlament je podnio ovu tužbu za poništenje.
- 6 Rješenjem predsjednika Suda od 10. listopada 2007. Komisiji je odobrena intervencija u potporu zahtjevu Vijeća.
- 7 Rješenjem predsjednika Suda od 25. listopada 2007. Europskoj investicijskoj banci (EIB) odbijen je zahtjev za intervenciju s obrazloženjem da EIB nije jedna od institucija Europske zajednice izrijeком navedena u članku 7. stavku 1. UEZ-a.

Pravni okvir

- 8 U uvodnoj izjavi 3. pobijane odluke navedeno je:
„S ciljem davanja podrške vanjskoj aktivnosti [vanjskom djelovanju] Unije, a da se pri tome ne ugrozi kreditni status EIB-a, EIB-u bi trebalo ponuditi proračunsko jamstvo Zajednice za pokriće operacija izvan Zajednice [...]”
- 9 U uvodnoj izjavi 4. te odluke navodi se da bi jamstvo Zajednice trebalo služiti za pokriće gubitaka po zajmovima i jamstvima za zajmove za prihvatljive investicijske projekte EIB-a, koji se provode u zemljama obuhvaćenim Uredbom Vijeća (EZ) br. 1085/2006 od 17. srpnja 2006. o uspostavljanju Instrumenta pretprijetne pomoći (IPA) (SL L 210, str. 82.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 4., str. 284. - 295.), Uredbom (EZ) br. 1638/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2006. o općim odredbama osnivanja Instrumenta za europsko

susjedstvo i partnerstvo (SL L 310, str. 1) [neslužbeni prijevod] i Uredbom (EZ) br. 1905/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o uspostavljanju instrumenta financiranja za razvojnu suradnju (SL L 378, str. 41.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 28., str. 92. - 122.), kada je financiranje zajmom ili jamstvo odobreno u skladu s potpisanim sporazumom, koji nije prestao važiti niti je otkazan.

10 U skladu s uvodnom izjavom 7. pobijane odluke:

„Od 2007. vanjski odnosi EU-a imaju podršku novih financijskih instrumenata, to jest IPA-e, [Instrumenta za europsko susjedstvo i partnerstvo], [Instrumenta za razvojnu suradnju], kao i Instrumenta za stabilnost [utemeljenog Uredbom (EZ) br. 1717/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. (SL L 327, str. 1.)].”

11 U uvodnoj izjavi 8. pobijane odluke navodi se:

„Operacije financiranja od strane EIB-a bi trebale biti u skladu s vanjskim politikama EU-a i podupirati je u ostvarenju njenih posebnih regionalnih ciljeva. Kako bi se postigla ukupna usklađenost s akcijama koje poduzima EU, financiranje od strane EIB-a trebalo bi biti nadopuna odgovarajućim politikama, programima i instrumentima pomoći, koje Zajednica provodi u pojedinim regijama [...].”

12 Uvodne izjave 12. do 14. pobijane odluke glase kako slijedi:

„(12) Financiranje u azijskim zemljama i zemljama Južne Amerike od strane EIB-a postupno će se uskladiti sa strategijom suradnje EU-a u tim regijama te će dopunjavati instrumente koji se financiraju iz proračunskih sredstava Zajednice. EIB bi trebao nastojati postupno proširiti svoje djelatnosti na više zemalja u tim regijama, uključujući i manje bogate zemlje [...].”

(13) EIB bi se u Srednjoj Aziji trebao usmjeriti na glavne projekte opskrbe energentima i transporta energenata koji imaju prekogranični učinak...

(14) Radi dopune svojih aktivnosti u [afričkim, karipskim i pacifičkim državama (zemljama AKP-a)] prema Sporazumu iz Cotonoua, EIB bi svoje djelovanje u Južnoj Africi trebao usmjeriti na infrastrukturne projekte od javnog interesa [...] te podršku privatnom sektoru, što uključuje i [mala i srednja poduzeća] [...].”

13 U članku 1. pobijane odluke, pod naslovom „Jamstvo i gornje granice iznosa”, u stavku 1. navodi se:

„Zajednica odobrava [EIB-u] globalno jamstvo (u daljnjem tekstu: jamstvo Zajednice) za plaćanja koj[a] EIB ne primi a dugovana su mu, u pogledu zajmova i jamstava na zajmove za prihvatljive investicijske projekte EIB-a, a koji se provode u zemljama obuhvaćenim ovom Odlukom, ako je financiranje zajma ili jamstva odobreno u skladu s potpisanim sporazumom koji nije istekao niti je otkazan [...] te su sredstva odobrena [...] i podržavaju bitne ciljeve vanjskih politika Europske unije.”

14 U članku 2. te odluke, pod naslovom „Obuhvaćene zemlje”, navodi se:

„1. Popis zemalja koje su uključene ili mogu biti uključene u financiranje od strane EIB-a uz jamstvo Zajednice nalazi se u Prilogu I.

2. Po pitanju zemalja koje su u Prilogu I. označene sa „*“, odnosno zemalja koje nisu navedene u Prilogu I., o mogućnosti financiranja svake od tih zemalja od strane EIB-a uz jamstvo Zajednice odlučuje Vijeće od slučaja do slučaja u skladu s postupkom predviđenim u članku 181.a stavku 2. Ugovora [o EZ-u].

[...]

4. U slučaju kada političke ili gospodarske prilike u određenoj zemlji predstavljaju razlog za zabrinutost, Vijeće može odlučiti suspendirati novo financiranje od strane EIB-a na temelju jamstva Zajednice u toj zemlji u skladu s postupkom predviđenim u članku 181.a stavku 2. Ugovora.”

15 Članak 3. pobijane odluke naslovljen je „Usklađenost s politikama Europske unije”. Prema članku 3. stavku 1., „[O]jačava se usklađenost vanjskih aktivnosti EIB-a s ciljevima vanjske politike Europske unije, kako bi se postigla što veća sinergija kroz financiranje od strane EIB-a i korištenje proračunskih sredstava Europske unije”.

16 Članak 3. stavak 2. pobijane odluke glasi:

„Suradnja se provodi na temelju različitog pristupa svakoj regiji, uzimajući u obzir ulogu EIB-a kao i politike EU-a u svakoj regiji.”

17 U skladu s člankom 2. pobijane odluke, Prilog I. toj odluci sadrži popis zemalja koje imaju pravo na financiranje iz EIB-a obuhvaćeno jamstvom Zajednice, kako slijedi:

A. PRETPRISTUPNE ZEMLJE

1. Zemlje kandidatkinje

[...]

2. Potencijalne zemlje kandidatkinje

[...]

B. ZEMLJE SUSJEDSTVA I PARTNERSKE ZEMLJE

1. Sredozemlje

[...]

2. Istočna Europa, Južni Kavkaz i Rusija

[...]

C. AZIJA I LATINSKA AMERIKA

1. Latinska Amerika

[...]

2. Azija

Azija (bez Središnje Azije):

[...]

Središnja Azija:

[...]

D. JUŽNA AFRIKA

Južna Afrika.”

O tužbi

Argumentacija stranaka

Argumentacija Parlamenta

- 18 Parlament smatra da iz teksta pobijane odluke proizlazi da se radi o instrumentu vanjske politike koji obuhvaća suradnju i sa zemljama u razvoju i s drugim zemljama. Prema mišljenju Parlamenta, budući da je suradnja sa zemljama u razvoju obuhvaćena isključivo glavom XX. Ugovora, pod naslovom „Razvojna suradnja”, potrebno je dodati članak 179. UEZ-a kao pravnu osnovu dotične odluke.
- 19 Parlament posebno napominje da se većina područja koje obuhvaća pobijana odluka sastoji od zemalja koje su „zemlje u razvoju” u skladu s klasifikacijama Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) i Svjetske banke te da su većina predmetnih zemalja - osobito sredozemne zemlje obuhvaćene politikom susjedstva i partnerstva, zemlje Azije i Latinske Amerike i Južna Afrika - zemlje u razvoju. Pobijana odluka, dakle, ima iste ciljeve kao što su oni iz članka 177. UEZ-a koji uključuju „održivi gospodarski i društveni razvoj zemalja u razvoju”.
- 20 Činjenica da se pobijana odluka odnosi i na treće zemlje koje nisu zemlje u razvoju ne znači da je ta odluka morala biti donesena samo na pravnoj osnovi koju čini članak 181.a UEZ-a. Svrha tog članka, koji je uveden Ugovorom iz Nice, uspostava je posebne pravne osnove za autonomne programe u financijskim i tehničkim područjima te za horizontalne sporazume s trećim zemljama koje nisu zemlje u razvoju.
- 21 Parlament također tvrdi da izostanak članka 179. UEZ-a kao pravne osnove za pobijanu odluku omogućuje Vijeću, u skladu s člankom 2. stavcima 2. i 4. odluke, donošenje pojedinačnih odluka koje se tiču jedne ili više zemalja u razvoju na osnovi članka 181.a UEZ-a, što bi predstavljalo povredu Ugovora.

- 22 Prema Parlamentu, isključiti mjere gospodarske, financijske i tehničke suradnje iz područja primjene razvojne suradnje značilo bi isključiti većinu instrumenata koji se temelje na članku 179. UEZ-a, čime bi ta odredba velikim dijelom postala suvišna.
- 23 Nadalje, Parlament je mišljenja da izbor pravne osnove mora biti odrađen u svjetlu zemljopisnog kriterija, uzimajući u obzir zemlje s kojima Zajednica surađuje na temelju predmetnog akta Zajednice. Stoga su članci 179. i 181.a UEZ-a primjenjivi na zemlje koje ostvaruju pravo na temelju tog akta, bez obzira na to postoji li glavni ili sporedni cilj. Ako se ciljevi utvrđeni u članku 177. UEZ-a u praksi ostvaruju putem gospodarske i financijske suradnje sa zemljama u razvoju, moguće je da članci 179. i 181.a UEZ-a teže sličnim ciljevima, iako se odnose na različite ciljne zemlje.
- 24 Podredno, Parlament smatra da pobijana odluka istodobno ima ciljeve iz članaka 181.a UEZ-a i 179. UEZ-a, budući da predstavlja mjeru gospodarske suradnje i sa zemljama u razvoju i s ostalim trećim zemljama. Korištenje dvojne pravne osnove je stoga opravdano, ako je suradnja sa zemljama u razvoju nerazdvojni dio cilja dotične odluke.

Argumentacija Vijeća

- 25 Prema mišljenju Vijeća, članak 181.a UEZ-a je odgovarajuća i dostatna pravna osnova za pobijanu odluku. Osim toga, želja jedne institucije za potpunijim sudjelovanjem u donošenju određenog akta ne utječe na izbor pravne osnove dotičnog akta.
- 26 Vijeće smatra da je iz pregleda njezinog cilja i sadržaja jasno da je jedini cilj pobijane odluke uspostava mjere financijske suradnje s trećim zemljama, pomoću instrumenta Zajednice.
- 27 Pobijana je odluka obuhvaćena člankom 181.a UEZ-a jer, u tom smislu, on ne pravi razliku između obuhvaćenih trećih zemalja prema tome jesu li one zemlje u razvoju ili nisu. Činjenica da financiranje od strane EIB-a mora biti u skladu s vanjskom politikom Unije i dopunjavati politiku potpora znači, prema mišljenju Vijeća, da je ono u skladu s razvojnom politikom Zajednice, kako je propisano u članku 181.a stavku 1. podstavku 1. UEZ-a.
- 28 S druge strane, činjenica da pobijana odluka predviđa da će se primjenjivati na način koji je u skladu s razvojnom politikom ili činjenica da proizvodi učinke koji potiču razvoj nedovoljna je da opravda njezino donošenje i na osnovi članka 179. UEZ-a. Isto vrijedi i u odnosu na činjenicu da popis zemalja koje su uključene ili mogu biti uključene u financiranje koji se nalazi u Prilogu I. odluci uključuje zemlje u razvoju, budući da je stavicima 1. i 2. tog članka predviđeno da se doprinosi EIB-a na temelju navedenog članka provode ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Ugovora.
- 29 Vijeće je na raspravi izjavilo da, po njegovu mišljenju, odnos između jamstva Zajednice i zemlje u razvoju koji je po prirodi neizravan čini odlučujući razlog zbog kojeg se pobijana odluka ne bi trebala dodatno temeljiti na članku 179. UEZ-a.

Argumentacija Komisije

- 30 Komisija smatra da se odgovarajuće područje primjene članka 179. UEZ-a odnosno 181.a UEZ-a temelji i na zemljopisnom kriteriju (zemlje u razvoju za glavu XX. Ugovora i treće zemlje za glavu XXI.) i na materijalnom kriteriju (tri cilja utvrđena u članku 177. stavku 1. UEZ-a za glavu XX. Ugovora i mjere ekonomske, financijske i tehničke suradnje za glavu XXI.).
- 31 Ona osporava ono što smatra strogo zemljopisnim tumačenjem područja primjene članka 181.a UEZ-a koje je iznio Parlament. To tumačenje nije opravdano u svjetlu teksta naslova glave XX. i XXI. Ugovora. U mjeri u kojoj se odnosi na glavu XXI., zemljopisni se kriterij odnosi na sve treće zemlje, uključujući, potencijalno, i zemlje u razvoju. Stoga se članak 181.a UEZ-a može primijeniti na zemlje u razvoju u nedostatku restriktivnijeg naslova glave u kojoj se pojavljuje i članka 181.a stavka 1. UEZ-a. Prema mišljenju Komisije, tvrdnja Parlamenta ne uzima u obzir izraz „[n]e dovodeći u pitanje ostale odredbe ovoga Ugovora” iz članka 179. stavka 1. UEZ-a.
- 32 Komisija također smatra da je pobijana odluka financijski instrument koji se prvenstveno primjenjuje na unutarnjoj razini Zajednice. Pravnu osnovu za poslove financiranja od strane EIB-a u korist trećih zemalja ne tvori dotična odluka, već prvenstveno članak 18. stavak 1. Protokola o Statutu EIB-a, u prilogu Ugovoru.
- 33 Komisija, kao i Vijeće, napominje da se člankom 181.a UEZ-a predviđa da mjere gospodarske, financijske i tehničke suradnje izvan Zajednice poduzete na osnovi tog članka „moraju biti [...] u skladu s razvojnom politikom Zajednice”. Dakle, prema Komisiji su autori Ugovora bili mišljenja da mjere na temelju članka 181.a UEZ-a mogu imati pozitivan učinak na razvoj, uključujući i onaj zemalja u razvoju. U odgovoru na pitanje koje je Sud postavio na raspravi, Komisija je navela da je, i za samo izdavanje jamstva EIB-u koje se odnosi na poslovanje u vezi sa zemljama koje su zemlje u razvoju u smislu Ugovora, ispravna pravna osnova članak 181.a UEZ-a, s obzirom da to da korist od toga jamstva te zemlje imaju samo posredno, putem zajmova koje odobrava EIB u skladu sa svojim internim postupcima i na temelju Protokola o Statutu EIB-a.

Ocjena Suda

Uvodna razmatranja

- 34 Prema ustaljenoj praksi Suda, izbor pravne osnove za donošenje akta Zajednice mora se zasnivati na objektivnim elementima podložnim sudskom nadzoru, među kojima se ističu cilj i sadržaj tog akta (vidjeti u tom smislu među ostalim, presude od 11. lipnja 1991., Komisija/Vijeće, tzv. „Titanov dioksid”, C-300/89, Zb., str. I-2867., t. 10., i od 29. travnja 2004., Komisija/Vijeće, C 338/01, Zb., str. I-4829., t. 54.), a ne na pravnoj osnovi koja se koristi za donošenje drugih akata Zajednice koji, u određenim slučajevima, mogu imati slična obilježja (vidjeti, u tom smislu, presude od 23. veljače 1988. Ujedinjena Kraljevina/Vijeće, 131/86, Zb., str. 905., t. 29., i od 20. svibnja 2008., Komisija/Vijeće, C 91/05, Zb., str. I-3651., t. 106.) Osim toga, ako Ugovor sadrži određeniju odredbu koja može tvoriti pravnu osnovu za predmetni akt, akt mora biti utemeljen na toj odredbi (vidjeti u tom smislu presude od 29. travnja 2004., Komisija/Vijeće, gore navedena, t. 60., i od 26. siječnja 2006., Komisija/Vijeće, C 533/03, Zb., str. I-1025., t. 45.).

- 35 Ako ispitivanje mjere otkrije da mjera ima dva cilja, ili da sadrži dvije komponente, i ako se jedan od tih ciljeva, ili jedna od tih komponenti mogu prepoznati kao glavni, a drugi kao sporedan, akt mora biti utemeljen na jednoj pravnoj osnovi, odnosno na onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili komponenta (vidjeti, u tom smislu, među ostalim, presude od 17. ožujka 1993. Komisija/Vijeće, C 155/91, Zb., str. I-939., t. 19. i 21.; od 30. siječnja 2001., Španjolska/Vijeće, C 36/98, Zb., str. I-779., t. 59.; od 29. travnja 2004., Komisija/Vijeće, gore navedena, t. 55., kao i od 20. svibnja 2008., Komisija/Vijeće, gore navedena, t. 73.).
- 36 U pogledu mjere koja istovremeno ima nekoliko ciljeva, odnosno koja sadrži nekoliko komponenti koje su neodvojivo povezane, a da jedna nije sporedna u odnosu na drugu, Sud smatra, ako su stoga primjenjive različite odredbe Ugovora, da se takva mjera mora iznimno temeljiti na tim različitim odgovarajućim pravnim osnovama (vidjeti u tom smislu presude od 11. rujna 2003., Komisija/Vijeće, C-211/01, str. I-8913., t. 40., i od 20. svibnja 2008., Komisija/Vijeće, gore navedena, t. 75.).
- 37 Međutim, Sud je prethodno smatrao, posebno u točkama 17. do 21. presude u predmetu Titanov dioksid, da pribjegavanje dvojnjoj pravnoj osnovi nije moguće ako postupci utvrđeni za svaku pravnu osnovu nisu međusobno kompatibilni (vidjeti također, u tom smislu, presude od 25. veljače 1999., Parlament/Vijeće, C 164/97 i C 165/97, Zb., str. I-1139., t. 14.; od 29. travnja 2004., Komisija/Vijeće, gore navedena, t. 57., kao i od 10. siječnja 2006., Komisija/Vijeće, C 94/03, Zb., str. I-1., t. 52., i Komisija/Parlament i Vijeće, C 178/03, Zb., str. I-107., t. 57.).
- 38 U svjetlu gore navedenog, potrebno je utvrditi je li bilo moguće valjano donijeti pobijanu odluku uzevši za pravnu osnovu samo članak 181.a UEZ-a. U tu svrhu, kao prvo, odnos članka 179. UEZ-a, koji se pojavljuje u glavi XX. Ugovora, i članka 181.a UEZ-a, koji pripada glavi XXI., valja analizirati prije razmatranja jesu li sadržaj i cilj te odluke obuhvaćeni područjem primjene tih dvaju članaka, kao što to tvrdi Parlament. Ako se to pokaže točnim, bit će prikladno ispitati što je bila odgovarajuća pravna osnova za donošenje dotične odluke.

Definicija odgovarajućih područja primjene glava XX. i XXI. Ugovora

- 39 Točno je, kao što navodi Komisija, da je u doslovnom smislu pojam „treće zemlje” koji se koristi u članku 181.a UEZ-a dovoljno širok da obuhvati i zemlje u razvoju i ostale treće zemlje. Međutim, iz toga se ne može zaključiti, a da se time ne ograniči područje primjene članka 179. UEZ-a, da se sve mjere gospodarske, financijske i tehničke suradnje sa zemljama u razvoju u smislu članka 177. UEZ-a mogu poduzimati samo na osnovi članka 181.a UEZ-a.
- 40 Iako sam članak 181.a UEZ-a izričito predviđa „gospodarsku, financijsku i tehničku suradnju”, dok članak 179. UEZ-a navodi, općenito, samo „mjere”, ostaje činjenica da takva suradnja može, ovisno o specifičnim detaljima, biti tipičan oblik razvojne suradnje. Nesporno je da EIB u osnovi djeluje u okviru gospodarske, financijske i tehničke suradnje. Članak 179. UEZ-a u vezi s člankom 177. UEZ-a utvrđuje da provedbi mjera za razvoj politike razvojne suradnje Zajednice EIB doprinosi sukladno pravilima utvrđenima njegovim Statutom. Stoga, u točki 119. zajedničke izjave Vijeća i predstavnika vlada država članica na sastanku u Vijeću, Europskog parlamenta i Komisije o razvojnoj politici Europske unije: „Europski [razvojni] konsenzus (SL C

46, str. 1.) navodi se da EIB „ima sve važniju ulogu u provedbi pomoći Zajednice, kroz ulaganja u privatna i javna poduzeća u zemljama u razvoju”.

- 41 Osim toga, članak 181.a započinje riječima „[n]e dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Ugovora, osobito one iz glave XX.”. Te riječi ukazuju na to da se glava XX. primjenjuje osobito na razvojnu suradnju.
- 42 Istina je, kao što to ističu Vijeće i Komisija, i da članak 179. UEZ-a počinje riječima „[n]e dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Ugovora”.
- 43 Međutim, valja napomenuti, prvo, kao što to Parlament navodi u svojim podnescima, da je članak 179. UEZ-a sastavljen u vrijeme kada članak 181.a UEZ-a još nije ni postojao, jer je glava XXI., čiji je potonji članak dio, umetnuta u Ugovor tek kad je izmijenjen Ugovorom iz Nice. Prije stupanja na snagu članka 181.a UEZ-a, pod uvjetom da nisu bili uključeni instrumenti Zajednice koji pripadaju drugim politikama, Zajednica je, u nedostatku posebne pravne osnove, donosila mjere i zaključivala sporazume o suradnji s trećim zemljama, koje nisu bile zemlje u razvoju, na osnovi članka 235. Ugovora o EZ-u (sada članak 308. UEZ-a). Dakle, umetanjem glave XXI. u Ugovor stvorena je posebna pravna osnova za tu suradnju i olakšan postupak usvajanja inicijativa Zajednice u tom području, time što je kvalificirana većina u Vijeću zamijenila jednoglasnost koja se zahtijeva u članku 308. UEZ-a.
- 44 Drugo, odredba iz članka 179. UEZ-a je manje određena od odredbe iz članka 181.a UEZ-a, koja se izričito poziva na glavu XX. Ugovora.
- 45 U tim okolnostima, uvjet iz članka 181.a UEZ-a u vezi s glavom XX. Ugovora ima prednost nad uvjetom iz članka 179. UEZ-a.
- 46 To tumačenje ne može ugroziti argument Komisije, naveden u točki 33. gore, u smislu da se mjere koje se odnose na politiku u području razvojne suradnje mogu temeljiti samo na članku 181.a UEZ-a, pod uvjetom da su u skladu s tom politikom kako ona proizlazi iz glave XX. Ugovora. Navod u članku 181.a stavku 1. da su mjere gospodarske, financijske i tehničke suradnje „u skladu s razvojnom politikom Zajednice”, znači samo da, pri donošenju mjera na osnovi članka 181.a stavka 1. UEZ-a, Zajednica mora osigurati sukladnost s onim što je odlučeno ili što se može odlučiti na osnovi članka 179. UEZ-a. Takvu analizu podržava članak 178. UEZ-a, prema kojem Zajednica uzima u obzir ciljeve iz članka 177. UEZ-a u politikama koje provodi, a koje bi mogle utjecati na zemlje u razvoju.
- 47 Iz toga slijedi, budući da se članak 181.a UEZ-a primjenjuje ne dovodeći u pitanje glavu XX. Ugovora o EZ-u, koja se odnosi na razvojnu suradnju, da namjera dotičnog članka nije činiti pravnu osnovu za mjere kojima se žele postići ciljevi razvojne suradnje u smislu glave XX. navedeni u članku 177. UEZ-a.
- 48 Bez potrebe da se u ovom slučaju donese odluka o pitanju bi li neka mjera gospodarske, financijske i tehničke suradnje sa zemljama u razvoju, ako ne bi imala takve ciljeve, mogla imati članak 181.a UEZ-a kao jedinu pravnu osnovu, valja nastaviti s razmatranjem sadržaja i cilja pobijane odluke.

Sadržaj pobijane odluke

- 49 U skladu s člankom 1. stavkom 1., pobijanom se odlukom EIB-u odobrava proračunsko jamstvo koje se odnosi na plaćanja koje EIB ne primi, a dugovana su mu u vezi s poslovima financiranja koje provodi u zemljama obuhvaćenima tom odlukom, kad je, među ostalim, dotično financiranje odobreno kao doprinos ciljevima vanjske politike Unije.
- 50 U skladu s člankom 2. stavkom 1. pobijane odluke, popis zemalja koje su uključene ili mogu biti uključene u financiranje od strane EIB-a uz jamstvo Zajednice nalazi se u Prilogu I. toj odluci. Taj je popis podijeljen u četiri skupine koje se odnose na prepristupne zemlje, na zemlje susjedstva i partnerske zemlje, na Aziju i Latinsku Ameriku i, konačno, na Južnu Afriku.
- 51 Parlament ističe da većina zemalja navedenih u tom prilogu jesu „zemlje u razvoju”, u skladu s klasifikacijama OECD-a i Svjetske banke u tom pogledu. Vijeće i Komisija nisu imali prigovora na te kategorizacije.
- 52 S tim u vezi, valja istaknuti na početku da je pojam „zemlja u razvoju” koji se pojavljuje u glavi XX. Ugovora ostao nedefiniran. Istina je da je, kao što je vidljivo iz usmenih odgovora obiju stranaka na pitanje koje je Sud postavio na raspravi, i iz napomene 2. zajedničke izjave iz gore navedene točke 40., da se u praksi Zajednice popisu primatelja službene razvojne pomoći koji donosi Odbor za razvojnu pomoć OECD-a pridaje posebna važnost. Ipak, ostaje činjenica da se pojam „zemlja u razvoju” treba samostalno tumačiti sukladno pravu Zajednice. To je tako i zato što je kategorija zemalja u razvoju dinamične prirode, u smislu da se mijenja kako se odvijaju događaji koje je teško predvidjeti.
- 53 Neovisno o tome, u ovom je slučaju dovoljno istaknuti da je nesporno da znatan broj, čak i većina, zemalja koje se pojavljuju na popisu prihvatljivih zemalja u prilogu pobijanoj odluci može biti obuhvaćena tim pojmom, koja god bila njegova precizna definicija.
- 54 U tim okolnostima, suprotno tvrdnjama Vijeća i Komisije, ne može se isključiti mogućnost da uspostava mjere financijske suradnje s trećim zemljama putem pobijane odluke može biti obuhvaćena razvojnom suradnjom u smislu glave XX. Ugovora.
- 55 Kao što navode Parlament i Komisija, projektni partneri EIB-a, na temelju jamstva Zajednice, dobivaju zajmove po povoljnijim stopama koje mogu predstavljati mjere potpore. Članak 179. stavak 2. UEZ-a predviđa da EIB podržava politiku razvojne suradnje Zajednice. Sukladno tome, činjenica da se aktivnost EIB-a sastoji uglavnom u promicanju odobravanja povratnih zajmova, a ne bespovratnih sredstava, ne može isključiti poimanje nekih njezinih poslova financiranja razvojnom pomoći.
- 56 U ovom kontekstu, valja također napomenuti da, prema članku 2. stavku 2. pobijane odluke, Vijeće može odlučiti, od slučaja do slučaja, dati jamstvo Zajednice za financiranje od strane EIB-a u pogledu određenih zemalja, uključujući zemlje koje nisu navedene u Prilogu I. toj odluci. Također, u skladu s člankom 2. stavkom 4. pobijane odluke, Vijeće može odlučiti suspendirati novo financiranje od strane EIB-a na temelju tog jamstva, kada su prisutni određeni uvjeti. Nipošto nije nezamislivo da se odluke Vijeća donesene u skladu s člankom 2. stavcima 2. ili 4. pobijane odluke mogu odnositi i na zemlje u razvoju. Ipak, u skladu s tim odredbama, takve se odluke,

bez obzira na to odnose li se one ili ne na zemlje u razvoju u smislu glave XX. Ugovora, donose u skladu s postupkom predviđenim u članku 181.a UEZ-a.

Cilj pobijane odluke

- 57 Iako je zajedničko stajalište da je pobijana odluka obuhvaćena kontekstom financijske suradnje s trećim zemljama putem financijskog instrumenta Zajednice, Parlament se ne slaže s Vijećem i Komisijom o posljedicama tog nalaza.
- 58 Parlament ističe da se pobijanom odlukom, u mjeri u kojoj se odnosi na zemlje u razvoju, želi postići ciljeve iz članka 177. UEZ-a, a posebno njegovanje održivog gospodarskog i društvenog razvoja. Vijeće osporava tu tvrdnju, međutim ne ukazuje na to koji drugi cilj ta odluka ima u odnosu na zemlje u razvoju u smislu glave XX. Ugovora.
- 59 Suprotno mišljenju Vijeća i Komisije, iz opisa u gore navedenoj točki 57. proizlazi sadržaj pobijane odluke, a ne njezin cilj. Iz te odluke slijedi da se dodjelom jamstva Zajednice žele postići ciljevi koji nadilaze mjeru koja je na razvojnu suradnju usmjerena samo uzgredno. Stoga iz uvodne izjave 3. proizlazi osobito to da se pobijanom odlukom podupire vanjsko djelovanje EU-a a da se pri tome ne ugrozi kreditni rejting EIB-a. Osim toga, na temelju članka 1. te odluke, jamstvo Zajednice odobrava se samo kada je, između ostaloga, o dotičnim poslovima financiranja odlučeno budući da „podržavaju bitne ciljeve vanjske politike Europske unije”.
- 60 Kao što je Parlament izjavio na raspravi, moguće je da, bez takvog jamstva EIB ne može obavljati poslove financiranja u predmetnim zemljama. S obzirom na povećane rizike povezane s odobravanjem financiranja u određenim trećim zemljama, obavljanje takvih poslova u dotičnim zemljama moglo bi utjecati na kreditni rejting EIB-a, što bi moglo dovesti do odvrćanja EIB-a od nastavka takvih poslova ili barem nametanja osjetno nepovoljnijih uvjeta za zajmoprimce, kako bi spriječio ugrožavanje svog kreditnog rejtinga. Tako se potiču, odnosno prije svega omogućavaju ulaganja u trećim zemljama putem jamstva Zajednice te potom njenim doprinosom u bonitetu EIB-a. U skladu s tim, neophodno je održati taj kreditni rejting kako bi se ispunio temeljni cilj pobijane odluke, a to je doprinos vanjskoj politici Zajednice.
- 61 Osim toga, uz pretpostavku, kako je navelo Vijeće i Parlament, da, u odnosu na treće zemlje na koje se pobijana odluka odnosi, jamstvo Zajednice, omogućujući EIB-u odobravanje financiranja pod povoljnijim uvjetima za dotične zemlje, ima samo neizravne učinke, ta okolnost ne isključuje mogućnost da dotična mjera čini dio politike Zajednice u području razvojne suradnje.
- 62 Nadalje, suprotno mišljenju koje je iznijela Komisija, ne može se smatrati da je pobijana odluka u osnovi unutarnja mjera Zajednice. Doduše, jamstvo Zajednice u početku ostvaruje učinak prvenstveno unutar Zajednice, i to u odnosu između EIB-a i proračuna Zajednice. Međutim, kao što je jasno iz gore navedene točke 59., jamstvo nije cilj pobijane odluke, već način koji je odabran za postizanje tog cilja, a koji se sastoji u podupiranju vanjske politike Zajednice olakšavanjem i jačanjem financijske suradnje s trećim zemljama, putem EIB-a.

- 63 Politika Zajednice u području razvojne suradnje sastavni je dio vanjskog djelovanja Zajednice. Nadalje, uvodna izjava 8. pobijane odluke navodi da bi poslovi financiranja od strane EIB-a trebali biti u skladu s vanjskom politikom EU-a i podupirati ju, uključujući i njezine posebne regionalne ciljeve. Također, članak 3. stavak 2. te odluke izričito predviđa da se suradnja provodi na temelju različitog pristupa svakoj regiji, uzimajući u obzir ulogu EIB-a kao i politike EU-a u svakoj regiji.
- 64 Iz uvodne izjave 4. pobijane odluke jasno je da bi jamstvo Zajednice trebalo služiti za pokriće poslova financiranja koje provodi EIB, osobito u zemljama obuhvaćenim Instrumentom za razvojnu suradnju i Instrumentom europskog susjedstva i partnerstva. U uvodnoj izjavi 7. odluke spominje se i Instrument za stabilnost uveden Uredbom br. 1717/2006. Odlukom se dakle nastoji ojačati poduzeto djelovanje, posebno pomoću tih triju instrumenata koji se, barem djelomično, odnose na razvojnu suradnju u smislu glave XX. Ugovora. Tu analizu podržava uvodna izjava 15. odluke, koja se, između ostalog, odnosi na mogućnosti za „udruživanje financiranja EIB-a s proračunskim sredstvima EU-a kad god je to prikladno, u obliku odobrenja pomoći, subvencija za rizični kapital i kamatne stope, zajedno s tehničkom pomoći kod pripreme projekata, provedbe ili jačanja pravnog i zakonodavnog okvira”.
- 65 Osim toga, posebni ciljevi navedeni u preambuli pobijane odluke u vezi s različitim regijama na koje se odnosi odluka odgovaraju, barem djelomično, tipičnim ciljevima razvojne suradnje. Stoga iz uvodne izjave 12. odluke, koju Parlament navodi na raspravi, proizlazi da bi se u Aziji i Latinskoj Americi - regijama u kojima bi „EIB [...] trebao nastojati postupno proširiti svoje djelatnosti na više zemalja [...] uključujući i manje bogate zemlje”- financiranje od strane EIB-a trebalo usmjeriti na projekte održive zaštite okoliša i energetske sigurnosti te na trajnu podršku prisutnosti EU-a u tim regijama putem izravnih inozemnih ulaganja te prijenosom znanja i tehnologija. Nadalje, vidljivo je iz uvodnih izjava 13. i 14. pobijane odluke da bi se EIB u Srednjoj Aziji trebao usredotočiti na glavne projekte opskrbe energijom i transporta energenata koji imaju prekogranični učinak, a u Južnoj Africi na infrastrukturne projekte od javnog interesa te podršku privatnom sektoru, što uključuje i mala i srednja poduzeća.
- 66 Iz toga slijedi da financijska suradnja koja se na temelju pobijane odluke provodi putem jamstva Zajednice odobrenog EIB-u, u mjeri u kojoj se tiče zemalja u razvoju, isto tako ima društvene i gospodarske ciljeve iz članka 177. UEZ-a, a posebno održivi gospodarski i društveni razvoj takvih zemalja.
- 67 Iz gore navedenog proizlazi da je, u mjeri u kojoj se pobijana odluka odnosi na zemlje u razvoju u smislu glave XX. Ugovora, odluka obuhvaćena tom glavom, a time i člankom 179. UEZ-a. U skladu s tim, ta odluka ima dvije komponente od kojih se jedna odnosi na razvojnu suradnju obuhvaćenu člankom 179. UEZ-a, dok se druga odnosi na gospodarsku, financijsku i tehničku suradnju s trećim zemljama, osim zemalja u razvoju, koja je obuhvaćena člankom 181.a UEZ-a.

Odnos između komponenti pobijane odluke

- 68 Suprotno tvrdnji Parlamenta, utvrđenje da pobijana odluka sadrži dvije komponente navedene u prethodnoj točki nije dovoljno da se zaključi da je trebala biti donesena na

dvojnoj pravnoj osnovi koju čine članci 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a. U svjetlu sudske prakse u gore navedenim točkama 35. i 36., treba utvrditi može li se jedna od komponenti odluke identificirati kao glavna ili prevladavajuća, a druga kao sporedna ili, obratno, jesu li te dvije komponente neraskidivo povezane, a da nijedna od njih nije sporedna u odnosu na drugu.

- 69 Odmah na početku valja napomenuti da je u ovom slučaju u pitanju pravna osnova, odnosno članci 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a, koji se oba odnose na suradnju s trećim zemljama, osobito na financijskoj razini i da je, kao što je vidljivo osobito u gore navedenoj točki 55., sudjelovanje EIB-a u okviru financijske suradnje s trećim zemljama sastavni dio razvojne suradnje u smislu glave XX. Ugovora.
- 70 U ovom slučaju također treba napomenuti da, iako Vijeće i Komisija ističu da pobijana odluka ima, kao prvo, glavni cilj i komponentu povezanu gotovo isključivo s člankom 181.a UEZ-a i, kao drugo, sporedni cilj i komponentu povezanu s člankom 179. UEZ-a, oni, međutim, nisu uspjeli utvrditi po čemu je gospodarska, financijska i tehnička suradnja između Zajednice i trećih zemalja, koje su zemlje u razvoju, toliko različita od razvojne suradnje u smislu glave XX. Ugovora da bi ta odluka, čak i kada se suradnja koja se predviđa odnosi na zemlje u razvoju, imala glavni ili prevladavajući cilj i komponentu koji nemaju veze s razvojnom suradnjom u smislu glave XX.
- 71 Pobijanom odlukom nastoji se pomoću jamstva Zajednice dodijeljenog EIB-u ojačati financijska suradnja i sa zemljama u razvoju i s ostalim trećim zemljama. Ta se odluka dakle odnosi na djelovanja slične prirode koja se razlikuju jedino u odnosu na predmetne regije i zemlje. Nadalje, kao što proizlazi iz točke 77. i 78. Mišljenja nezavisne odvjetnice, bilo bi opasno, čak i proizvoljno, pokušati u odluci identificirati prevladavajuću zemljopisnu komponentu. To vrijedi osobito s obzirom na promjenjivu prirodu kategorije zemalja u razvoju u smislu glave XX. Ugovora i mogućnosti, predviđene u članku 2. stavku 2. te odluke, da Vijeće, od slučaja do slučaja, odlučuje o prihvatljivosti zemalja koje nisu ni spomenute u Prilogu I. odluci za primanje financiranja od strane EIB-a uz jamstvo Zajednice.
- 72 Iz navedenoga slijedi da, sa stajališta sadržaja i cilja pobijane odluke, ona sadrži neraskidivo povezane komponente koje su obuhvaćene, prvo, člankom 179. UEZ-a, i drugo, člankom 181.a UEZ-a, bez mogućnosti identificiranja glavnog ili prevladavajućeg cilja ili komponente. Slijedom toga, u skladu s gore navedenom sudskom praksom u točki 36., jasno je da je odluka, u načelu, trebala biti donesena na osnovi tih dvaju članaka, osim ako takva kombinacija pravnih osnova nije moguća u skladu sa sudskom praksom koja je navedena u točki 37. ove presude, što je pitanje koje je sada potrebno razmotriti.

Kompatibilnost postupaka

- 73 Na poziv Suda da se na raspravi izjasne o tome jesu li postupci iz članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a međusobno kompatibilni, sve su stranke odgovorile potvrdno navodeći da su u zakonodavstvu Zajednice određene mjere već donesene na dvojnoj osnovi tih članaka.

- 74 U tom smislu, međutim, valja istaknuti da, kao što proizlazi iz sudske prakse u gore navedenoj točki 34., pravnu osnovu akta nije moguće utvrditi u svjetlu pravne osnove koja se koristi za donošenje drugih akata Zajednice koji, u određenim slučajevima, mogu imati slična obilježja.
- 75 Kao što je gore navedeno u točki 37., pozivanje na dvojnu pravnu osnovu nije moguće ako su postupci utvrđeni za svaku pravnu osnovu međusobno nespojivi.
- 76 U ovom slučaju valja napomenuti da, za razliku od okolnosti u kojima je donesena presuda u predmetu Titanov dioksid, Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom i u postupku iz članka 179. UEZ-a i u postupku iz članka 181.a UEZ-a.
- 77 Doduše, u kontekstu članka 179. UEZ-a, Parlament izvršava zakonodavnu funkciju kroz suodlučivanje s Vijećem, a članak 181.a UEZ-a - jedina pravna osnova korištena za donošenje pobijane odluke - predviđa samo savjetovanje Parlamenta s Vijećem.
- 78 Međutim, valja podsjetiti na važnost uloge Parlamenta u zakonodavnom postupku Zajednice. Kao što je Sud već naveo, sudjelovanje Parlamenta u tom postupku odraz je, na razini Zajednice, temeljnog demokratskog načela prema kojem građani sudjeluju u obnašanju vlasti posredstvom zastupničke skupštine (vidjeti, u tom smislu, presudu Titanov dioksid, gore navedenu, t. 20. i navedenu sudsku praksu, kao i presudu od 30. ožujka 1995., Parlament/Vijeće, C-65/93, Zb., str. I-643., t. 21.).
- 79 U tom smislu, za razliku od okolnosti u predmetu Titanov dioksid, u okolnostima ovoga predmeta primjena dvojne pravne osnove iz članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a ne bi zadirala u prava Parlamenta (vidjeti, u tom smislu, gore navedene presude od 10. siječnja 2006., Komisija/Vijeće, t. 54., kao i Komisija/Parlament i Vijeće, t. 59.). Primjena članka 179. UEZ-a uključuje veće sudjelovanje Parlamenta jer predviđa donošenje mjere u skladu s postupkom „suodlučivanja”. Osim toga, na Sudu nije rečeno da takva dvojna pravna osnova ne bi bila moguća sa stajališta zakonodavne tehnike.
- 80 Nadalje, niz čimbenika podupire zaključak da bi istodobna primjena članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a bila i moguća i prikladna u odnosu na pobijanu odluku.
- 81 Prvo, kao što proizlazi iz gore navedenih točaka 69. do 72., komponente pobijane odluke koje se odnose, prvo, na zemlje u razvoju i, drugo, na ostale treće zemlje neraskidivo su povezane. U svjetlu promjenjivosti kategorije zemalja u razvoju u smislu glave XX. Ugovora i zahtjeva pravne sigurnosti, u praksi bi teško bilo moguće dati prednost usporednom donošenju dva akta, jednog koji se tiče zemalja u razvoju i temelji se isključivo na članku 179. UEZ-a, i drugog koji se odnosi na treće zemlje koje nisu zemlje u razvoju i temelji se isključivo na članku 181.a UEZ-a. Drugo, kao što također proizlazi iz tih točaka ove presude, ne bi se moglo tvrditi da je jedna od tih komponenti sporedna u odnosu na drugu.
- 82 U tim okolnostima, u svjetlu razlike između postupaka „suodlučivanja” i „savjetovanja” predviđenih u člancima 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a, rješenje koje bi dalo prednost članku 179. UEZ-a kao jedinoj pravnoj osnovi, budući da ta osnova uključuje veće sudjelovanje Parlamenta, dovelo bi do gospodarske, financijske i tehničke suradnje s trećim zemljama koje nisu zemlje u razvoju i koje nisu izričito

obuhvaćene odabranom pravnom osnovom. U takvoj situaciji, zakonodavna uloga Vijeća bi, u svakom slučaju, bila ugrožena na isti način kao i korištenjem dvojne pravne osnove koja se sastoji od članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a. Osim toga, kao što proizlazi iz gore navedene točke 47., jednako kao što namjera članka 181.a UEZ-a nije činiti pravnu osnovu za mjere kojima se žele postići ciljevi iz članka 177. UEZ-a, u vezi s razvojnom suradnjom u smislu glave XX. Ugovora, tako ni članak 179. UEZ-a ne može, u načelu, biti osnova za mjere suradnje koje nemaju takve ciljeve.

- 83 Iz toga slijedi da se, u posebnim okolnostima ovog slučaja koje karakterizira između ostalog, komplementarni odnos između glava XX. i XXI. Ugovora kao i prividna međuovisnost članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a, postupci predviđeni u dotična dva članka ne mogu klasificirati kao nespojivi.
- 84 Slijedom toga, mora se smatrati da je, iznimno, pobijana odluka trebala biti utemeljena na dvojnoj pravnoj osnovi članaka 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a.
- 85 Uzimajući u obzir sve navedeno, pobijanu odluku dakle treba poništiti u mjeri u kojoj se temelji samo na članku 181.a UEZ-a.

Zahtjev za zadržavanje učinaka pobijane odluke

- 86 Parlament, koji u tom pogledu podržavaju Vijeće i Komisija, zahtijeva da Sud, u slučaju da poništi pobijanu odluku, naredi da se učinci odluke zadrže do donošenja nove odluke.
- 87 U skladu s člankom 231. stavkom 2. UEZ-a, Sud može, ako to smatra potrebnim, naznačiti koji se učinci poništenog akta trebaju smatrati konačnima. Ta se odredba, po analogiji, može također primijeniti na odluku ako za to postoje važni razlozi pravne sigurnosti, usporedivi s onima koji se javljaju u slučaju poništenja pojedinih propisa, opravdavajući izvršavanje ovlasti koje su u ovom kontekstu dodijeljene Sudu, u drugom stavku članka 231. UEZ-a (vidjeti u tom smislu, među ostalim, presude od 26. ožujka 1996., Parlament/Vijeće, C-271/94, Zb., str. I-1689., t. 40.; od 12. svibnja 1998. Ujedinjena Kraljevina/Komisija, C-106/96, Zb., str. I-2729., t. 41.; kao i od 28. svibnja 1998., Parlament/Vijeće, C-22/96, Zb., str. I-3231., točke 41. i 42.).
- 88 U skladu s njezinim člankom 10., pobijana je odluka stupila na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*, 30. prosinca 2006. Nesporno je da bi poništavanje dotične odluke bez zadržavanja njezinih učinaka moglo imati štetne posljedice na kreditni rejting EIB-a i dovesti do štetnih nesigurnosti za sadašnje i buduće poslove financiranja EIB-a.
- 89 U skladu s time, postoje važni razlozi pravne sigurnosti koji opravdavaju potporu Suda zahtjevu stranaka da se zadrže učinci pobijane odluke. Stoga je prikladno da se suspendiraju učinci poništene odluke sve do stupanja na snagu nove odluke, u razumnom roku. U tom smislu, rok od 12 mjeseci od dana dostave ove presude može se smatrati razumnim.

Troškovi

90 Sukladno članku 62. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Vijeće nije uspjelo u postupku te s obzirom da je Parlament zatražio da ono snosi troškove, treba mu naložiti snošenje troškova. Komisiji, koja je intervenirala u potporu tužbenog zahtjeva Vijeća, u skladu s člankom 69. stavkom 4. prvim podstavkom Poslovnika, valja naložiti snošenje vlastitih troškova.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Odluka Vijeća 2006/1016/EZ od 19. prosinca 2006. o odobrenju jamstava Zajednice Europskoj investicijskoj banci za gubitke po zajmovima i jamstvima za projekte izvan Zajednice.**
2. **Učinci Odluke 2006/1016 za financiranja Europske investicijske banke koja su dogovorena prije stupanja na snagu nove odluke donesene na odgovarajućoj pravnoj osnovi, odnosno člancima 179. UEZ-a i 181.a UEZ-a zajedno, zadržavaju se u roku od 12 mjeseci od donošenja ove presude.**
3. **Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova, osim troškova Komisije europskih zajednica.**
4. **Komisija Europskih zajednica snosi vlastite troškove.**

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski